

31

Στέφανος Τρουμπίνος, νοτάριος

1720, 22 Οκτωβρίου

Διαθήκη

Δόξα τῷ Ἀγίῳ Θεῷ

1720, Ὀκτωμβρίου 22, ἐν τὴν Ἀξίαν.

Ἔστωντας καὶ νὰ εἶναι ἡ γνώμη μου ἀποφασισμένη νὰ πάγω εἰς τὴν Κωσταντι | νόπολη διὰ νὰ σταματήσω ἐκεῖ εἰς ὅσον καιρὸ ἤθελε μὲ φω-
τίσει ἀφ(έντης) ὁ Θεός, | εἰς τοῦτο κάνω τὴν παρὼ διάταξιν καὶ παραν-
γγελία εἰς στὸ πατρικό μου | πρᾶμα ὅπου μου ἔγγιξε καθὼς διαλαμ-
βάνει ἡ μοιρασιὰ πού ἔχομε κα | μωμένη μὲ τὸν ἀδελφὸ μου καὶ εἰς τὸ
ἐπίλοιπο ὅπου μου βρίσκεται, ἐπειδὴ καὶ | νὰ μὴν ἡξεύρω τὴν πρόνοια
τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἂν ἤθε μοῦ χαρίσει | χρόνους διὰ νὰ ἔλθω εἰς
τὴν πατρίδα μου, εἰς τοῦτο λέγω ὅτι ἂν ἤθελε μοῦ τύ | χει θάνατος ὅπου
ὁ Κύριος νὰ μὴν τὸ ὀρίση ἀφήνω τὸ ποτιστικὸ πού ἔχω | ἀγορὰ ἀπὸ τὴ
μητέρα μου στὸ μέρος Ἐνκαρὲς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸ Σαγ | γρι
διὰ ψυχική μου σωτηρία τόσον ἐμὲν σὰν καὶ τῆς μητέρας μου νὰ μᾶς
| γράφου εἰς τὴν πρόδεσιν καὶ νὰ μᾶς κάνου τὸ σαρανταλείτουργο καὶ
σαββα | τόχρονον καὶ τὰ ἐπίλοιπα μνημόσυνα ὅλου τοῦ χρόνου, ἀκομὴ
ἀφήνω | καὶ τὸ χωράφι τὸν πατρικὸ τὸ γονικὸ μου εἰς τὸ Μέγα Ταξιάρχῃ
εἰς τὸ Σαν | γρι καὶ αὐτὸ διὰ ψυχική μας σωτηρία νὰ ἔχουν κράτηξιν νὰ
κάνου καὶ αὐτοὶ | τὰ ὅσα γράφω καὶ εἰς τοῦ Σταυριῶτες ἡγου πρόδεση
σαρανταλείτουργο σαββατό | χρόνο καὶ μνημόσυνα ὅλου τοῦ χρόνου, εἰ
δὲ τὸ ἐπίλοιπό μου πρᾶμα νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ ἡ μάνα μου ἕως φόρου ζωῆς
της νὰ τὸ καρποτρώγῃ καὶ μετὰ τὸν | θάνατον της νὰ εἶναι τοῦ ἀδελφοῦ
μου τοῦ Σταυριανοῦ, ἀκόμῃ καὶ τὰ [[χαρα]] | ροῦχα μου νὰ δίνονται καὶ
αὐτὰ διὰ τὴν ψυχὴ μου. Τόσο θέλω καὶ παραγγέλω | θεληματικῶς καὶ
μὲ γνώμη ἐδική μου καὶ στερεώνω το μὲ τοὺς κάτωθεν μάρτυρες καὶ μὲ
τὴν ὑπογραφή μου εἰς ἀσφάλεια.

—λευδερῆς μιχαλιτζῆς στεργο και βεβεονο ὅς ανοδε.

—πρε Δημητρῆς Γηραρδῆς τισοράρης Μαρτηρᾶς παρακαλετός.

—πρε φραντζεσκος Κοντοφρεος μαρτίρας.

Στέφανος Τρουμπίν(ος) Νοτάρι(ος) Ναξίας Γεγραφα.

